

תת"ע 4708/07/12 - מדינת ישראל נגד מר אלי הכהן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4708-07-12 מדינת ישראל

בפני כב' השופט גיל קרזבום

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מר אלי הכהן

הנאשם

nymoki הכרעת דין

בתאריך 9.12.13 זיכיתי את הנאשם מוחמת הספק. להלן נימוקי הכרעת הדיון.

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירה של הפרעה לتنועה בנגד לתקנה 71(1) לתקנות התעבורה. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 31.07.11 בשעה 18:00 ברחוב ליבריה 59 בחיפה החנה הנאשם רכבו באופן שהפריע לتنועה.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום. לטענתו לא החנה את רכבו במקום אסור ולא הפריע לتنועה.

דין והכרעה

3. לאחר ששמעתי את עדותם של רס"ב נאיף עבוד, הגעתו לכל מסקנה כי עובדות כתב האישום לא הוכיחו מעבר לכל ספק סביר.

4. בד"ח (ת/1) אותו ערך העד, נרשם בין היתר, כי הבחן ברכב עומד ברח' ליבריה ליד בית מס' 59 כשהוא מפריע לتنועה ומסכן אותה כאשר ברכב לא היה נהג או מושלך המUID על תקלה.

בחקירה הנגדית אישר השוטר כי אין ברוח תמרור או סימון אחר האסור על חניה במקומם. לטענה לפיה בחלק מהרחוב קיימן סימון "אדום לבן" האסור על חניה, השיב כי אינו זוכר, והוסיף כי חסימת הנתיב אסורה גם בהיעדר סימון האסור על חניה (עמ' 3 ש' 3-4 לפרטוקול). עוד העיד כי רכב הנאשם חסם חלק מהכביש ואילץ אותו לעצור את הנידית מאחר רכב אחר הגיע ממולו (עמ' 3 ש' 16-17 לפרטוקול). לשאלת מדוע לא רשם נסיבות חריגות אלו בדו"ח השיב: "**שכחתי לרשותם**". בנוסף, הסתבר כי שכח לרשום את שעת ביצוע הפעירה (עמ' 3 ש' 17-32 לפרטוקול) וכן שכח לרשום באיזה נתיב עמד רכב הנאשם (עמ' 4 ש' 11 לפרטוקול).

חקירה השוטר עולה כי לא נרשם פרטים רבים ומהותיים הקשורים בנסיבות האירוע, מקום עמידת רכב הנאשם והאירוע בגיןו נרשם הדו"ח (חסימת נתיב נסיעת הנידית). אני מתבקש לקבל את גרסת השוטר בבית המשפט, יותר משנתים לאחר אירוע, לפיה זכר כי רכב הנאשם הפריע לתנועה, אך לא זכר באיזה נתיב הנאשם החנה את רכבו ובאיזה שעה נרשם הדו"ח. ציון, כי תחילת העיד כי מדובר בשעה 5 לפנות בוקר ובהמשך העיד כי התכוון לשעה 17:00 (עמ' 3 ש' 24-27 לפרטוקול). כאמור העד לא רשם את שעת ביצוע הפעירה בדו"ח נ/1 וניכר כי לא באמת זכר את שעת האירוע.

5. מעבר לנדרש, אצין כי גרסת הנאשם לפיה רכבו לא הפריע לתנועה, לא נסתירה.

6. לאור האמור לעיל, לא ניתן לקבוע על סמך גרסת השוטר ממצאים עובדיים מעבר לכל ספק סביר וכי בך כדי להורות על זיכוי של הנאשם מחמת הספק.

7. אשר לעתירת הנאשם להוציאות בין אי התיאצות עד התביעה לדין שהתקיים בתאריך 3.6.13, דין להידחות. מעיוון בתקיק עולה כי נשלה עד הזמן לדין אך לא קיים בתקיק אישור מסירה. לטענת המאשימה אף ניסתה לאთור את העד באמצעות פניה לחידתו, אך מאוחר ומדובר בಗמלאי של המשטרה לא הצליחה ליצור עמו קשר. בנסיבות אלו אני סבור כי אין מקום לפסקן לנאשם הוצאות.

8. המזכירות תעבור עותק מנימוקי הכרעת הדין לצדים.

נitan היום, כ"ט בטבת תשע"ד, 01 ינואר 2014, בהעדר הצדדים. חתימה